

Bruxelles, den 22. august 2025
(OR. en)

12191/25

IXIM 182
FRONT 194
DELECT 110
COMIX 248
CH
IS
LI
NO

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	21. august 2025
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Vedr.:	KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../... af 16.7.2025 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 for så vidt angår størrelsen på det gebyr for rejsetilladelse, der opkræves inden for rammerne af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)

Hermed følger til delegationerne dokument C(2025) 4644 final.

Bilag: C(2025) 4644 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.7.2025
C(2025) 4644 final

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 16.7.2025

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 for så vidt angår størrelsen på det gebyr for rejsetilladelse, der opkræves inden for rammerne af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR DEN DELEGEREDE RETSAKT

I september 2018 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) 2018/1240 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)¹.

I henhold til denne forordning skal Europa-Kommissionen vedtage delegerede retsakter, der er nødvendige for udviklingen og den tekniske iværksættelse af ETIAS-informationssystemet.

I henhold til nævnte forordnings artikel 18, stk. 4, skal Kommissionen navnlig vedtage delegerede retsakter om ændringer af størrelsen på gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen. Ved disse ændringer skal der tages hensyn til eventuelle stigninger i omkostningerne ved drift og vedligeholdelse af ETIAS, eftersom indtægterne fra betalingen af ETIAS-ansøgningsgebyret skal anvendes til at dække disse omkostninger, samt andre relevante faktorer såsom politikrelaterede hensyn, der kan begrunde den pågældende stigning. Den 2. maj 2024 vedtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1240 Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/2511².

I henhold til delegeret forordning (EU) 2024/2511 skal medlemsstaterne samt Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed og Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde ("agenturerne") underrette Kommissionen om eventuelle tendenser og udfordringer, der kan berettige en ændring af størrelsen på gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen.

Den 29. april 2025 forelagde det polske formandskab på et møde i Rådets Gruppe vedrørende Egne Indtægter et uofficielt dokument, hvori potentielle nye indtægter til EU-budgettet blev drøftet. I dette dokument blev potentialet for en gradvis forhøjelse af ETIAS-gebyret med det formål at tilpasse sig andre visumfritagelsesprogrammer undersøgt, selv om der ikke blev foreslået noget specifikt beløb. Med det uofficielle dokument blev der indledt drøftelser mellem medlemsstaterne om behovet for at forhøje ETIAS-gebyret, herunder på det andet møde i Rådets Gruppe vedrørende Egne Indtægter den 22. maj 2025. Efter disse drøftelser og i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2024/2511 foretog Kommissionen en vurdering af forskellige økonomiske og politikrelaterede faktorer og konkluderede efterfølgende, at det var nødvendigt at forhøje ETIAS-ansøgningsgebyret til 20 EUR.

I sin vurdering anerkendte Kommissionen specifikt en kumulativ inflationsrate på 30,12 % siden 2016 sammen med en forventet stigning i arbejdsbyrden i den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder som følge af den nuværende og forventede stigning i antallet af rejsende, som er fritaget for visumpligt og omfattet af ETIAS. Desuden blev gennemførelsen af yderligere ETIAS-funktioner, der ikke er medtaget i forslaget til en ETIAS-forordning, f.eks. muligheden for at gennemføre samtaler med ETIAS-ansøgere, undersøgt. Disse elementer fik Kommissionen til at konkludere, at omkostningerne ved drift og vedligeholdelse

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

² Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/2511 af 2. maj 2024 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 for så vidt angår identifikation af stigninger i omkostningerne ved drift og vedligeholdelse af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) med henblik på at ændre gebyret for rejsetilladelse (EUT L, 2024/2511, 25.9.2024)

af ETIAS sandsynligvis vil overstige det oprindelige omkostningsoverslag på 85 mio. EUR, der er fastsat i forslaget til en ETIAS-forordning fra 2016³.

Ud over økonomiske hensyn vurderede Kommissionen politikrelaterede faktorer. Dette omfattede opretholdelse af konkurrencemæssig paritet og lige vilkår i forhold til andre rejsetilladelsesprogrammer i verden såsom USA's elektroniske system for rejsetilladelser (ESTA) og Det Forenede Kongeriges elektroniske rejsetilladelse (ETA), der begge opkræver et ansøgningsgebyr på ca. 19 EUR for en gyldighedsperiode på to år.

Kommissionen vedtager nærværende delegerede retsakt forud for idriftsættelsen af ETIAS. Herved sikres det, at den globale informationskampagne om systemet, som vil blive iværksat seks måneder inden idriftsættelsen af ETIAS, nøjagtigt afspejler det nye gebyr. På denne måde vil Kommissionen sikre en klar og konsekvent kommunikation til de rejsende samt skabe sikkerhed omkring gebyrets størrelse, inden systemet sættes i drift.

2. HØRINGER FORUD FOR RETSAKTENS VEDTAGELSE

Med henblik på udarbejdelsen af nærværende delegerede retsakt blev der indkaldt en ekspertgruppe. Alle medlemsstater fik mulighed for at udpege de eksperter, der skulle deltage i ekspertgruppen om informationssystemer vedrørende grænser og sikkerhed, jf. artikel 89, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1240 og principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. Som følge heraf blev indholdet af nærværende delegerede forordning fra Kommissionen fastsat under hensyntagen til input fra medlemsstaternes eksperter inden for rammerne af nævnte ekspertgruppe.

Ekspertgruppen blev hørt første gang den 27. maj 2025. Eksperterne fik også mulighed for at fremsætte skriftlige bemærkninger. En endelig udgave af denne forordning, der byggede på den modtagne feedback, blev forelagt medlemsstaterne den 10. juni 2025, hvorefter eksperterne og Kommissionen anså dokumentet for endeligt.

Herudover blev Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ("Frontex"), inden for hvilket den centrale ETIAS-enhed vil blive oprettet, og Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed ("eu-LISA") hørt.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF DEN DELEGEREDE RETSAKT

I henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1240 betaler ansøgeren et gebyr på 7 EUR for at ansøge om en ETIAS-rejsetilladelse. Ansøgere, der på ansøgningstidspunktet er under 18 år eller over 70 år, samt tredjelandstatsborgere som omhandlet i forordningens artikel 2, stk. 1, litra c), fritages for gebyret for rejsetilladelse.

I henhold til artikel 86, i forordning (EU) 2018/1240 skal det opkrævede gebyr for ETIAS-rejsetilladelsen dække omkostningerne ved drift og vedligeholdelse af ETIAS i overensstemmelse med nævnte artikel.

Kommissionen skal i overensstemmelse med artikel 18, stk. 4, vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre størrelsen på gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen, idet den skal tage hensyn til eventuelle stigninger i omkostningerne ved drift og vedligeholdelse af systemet

³ Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/794 og (EU) 2016/1624 (COM(2016) 731 final – 2016/0357 (COD)).

samt andre relevante faktorer, f.eks. politikrelaterede hensyn, der kan begrunde den pågældende stigning.

Delegeret forordning (EU) 2024/2511 giver Kommissionen mandat til regelmæssigt at fastslå, om der er behov for at ændre størrelsen på gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen. I overensstemmelse med nærværende delegerede forordnings artikel 7 kan Kommissionens foretage sin vurdering på ad hoc-basis og på grundlag af tendenser og udfordringer, som medlemsstaterne og agenturerne eventuelt har konstateret, og som kan have en betydelig økonomisk indvirkning på driften og vedligeholdelsen af ETIAS eller på anden måde kan begrunde en ændring af størrelsen på gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen.

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 16.7.2025

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 for så vidt angår størrelsen på det gebyr for rejsetilladelse, der opkræves inden for rammerne af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226⁴, særlig artikel 18, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det gebyr, der skal betales af personer, der ansøger om rejsetilladelse inden for rammerne af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), er fastsat i artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1240. Ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/2511⁵ indføres der mekanismer, hvormed Kommissionen skal vurdere nødvendigheden af at justere dette gebyr.
- (2) I overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2024/2511 har Kommissionen konstateret en række faktorer, der formentlig vil medføre en betydelig eller vedvarende stigning i omkostningerne ved drift og vedligeholdelse af ETIAS-systemet ud over dem, der forventedes på det tidspunkt, hvor forordning (EU) 2018/1240 blev vedtaget. For det første er den kumulative inflationsrate i Unionen steget med 30,12 % siden 2016. For det andet er antallet af rejsende, der er fritaget for visumpligt, og som rejser ind i Unionen, steget betydeligt i de seneste år og forventes fortsat at stige i den nærmeste fremtid. Endelig er der med henblik driften af ETIAS blevet indført yderligere ETIAS-funktioner, som ikke var forudset, da forordning (EU) 2018/1240 blev vedtaget.
- (3) Det er nødvendigt at tilpasse gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen til de gebyrer, der opkræves inden for rammerne af sammenlignelige systemer, så der sikres konkurrencemæssig paritet og lige vilkår i forhold til andre rejsetilladelsesprogrammer rundt om i verden.
- (4) Det er derfor nødvendigt at forhøje gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen.
- (5) Forordning (EU) 2018/1240 bør derfor ændres.

⁴ EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>.

⁵ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/2511 af 2. maj 2024 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 for så vidt angår identifikation af stigninger i omkostningerne ved drift og vedligeholdelse af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) med henblik på at ændre gebyret for rejsetilladelse (EUT L, 2024/2511, 25.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/2511/oj).

- (6) Denne forordning berører ikke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF⁶ og aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab⁷.
- (7) Da forordning (EU) 2018/1240 bygger på Schengenreglerne, har Danmark i medfør af artikel 4 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, meddelt sin beslutning om at gennemføre forordning (EU) 2018/1240 i sin nationale lovgivning. Danmark er derfor bundet af denne forordning.
- (8) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁸. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (9) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁹, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF¹⁰.
- (10) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹¹, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2008/146/EF¹².
- (11) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

⁷ Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab 2019/C 384 I/01 (EUT C 384I af 12.11.2019, s. 1).

⁸ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

¹⁰ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

¹¹ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2008/178\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2008/178(1)/oj).

¹² Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

Schengenreglerne¹³, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2011/350/EU¹⁴.

- (12) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003 –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 18 i forordning (EU) 2018/1240 affattes stk. 1 således:

"1. Ansøgeren betaler et gebyr for rejsetilladelse på 20 EUR for hver ansøgning."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16.7.2025.

På Kommissionens vegne

Formand

Ursula VON DER LEYEN

¹³ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj>.

¹⁴ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).